

عنوان مقاله:

شهرسازی مشارکتی با تاکید بر نقش کودکان در فرآیند برنامه ریزی و طراحی شهری در دوران کرونا

محل انتشار:

مطالعات طراحی شهری و پژوهش های شهری، دوره 4، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

غلامرضا مختاری اصل - دانشجوی ارشد طراحی شهری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

مریم حافظی فر - استادیار گروه معماری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

زهرا نصرتی - دانشجوی ارشد طراحی شهری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

خلاصه مقاله:

تلاش برنامه ریزان و محققان حوزه کودک در دخیل کردن هرچه بیشتر کودکان در فرآیند برنامه ریزی شهری است. بی شک مشارکت کودکان ابتدا نیازمند درک کاملی از مفاهیم مربوط به کودک، حقوق، مزایا و چالش های مشارکت با کودکان است. همچنین بررسی روش های مشارکت دادن کودکان در دوران قبل و بعد کرونا و ارزیابی معایب و مزایای آن، جزو لازمه های این پژوهش می باشد. از آنجایی که کودکان ویژگی های جسمی، روحی و شخصیتی منحصر به خود را دارند، فرایند مشارکت آنان نیز متناسب با جایگاه شان در جامعه تعریف می شود. در این راستا هدف پیدا کردن روش های جدید برای مشارکت کودکان در دوران کرونا می باشد و این سوال پیش می آید که با توجه به معایب و مزایای روش های نوین دوران کرونا، از چه متدهایی برای نتیجه گیری مناسب تر میتوان استفاده کرد؟ این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای و اسنادی به شناسایی عوامل و فاکتورهای کالبدی- فضایی تاثیرگذار در ایجاد مشارکت کودکان در فضاهای شهری دوستدار کودک در دوران قبل و بعد کرونا پرداخته و نهایتاً راهکارها و الگوهای مشارکت کودکان در فرایند برنامه ریزی و طراحی در شرایط مختلف کرونا را پیشنهاد می دهد.

کلمات کلیدی:

مشارکت، برنامه ریزی شهری، مشارکت کودکان، شهر دوستدار کودک، کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496817>

